

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:097198
Datë: 15.05.2024
Numri i dokumentit: 05689071

Ac.nr.8831/22

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Arsim Hamzaj - kryetar i kolegjit, Nehat Idrizi dhe Naime Ahmeti - anëtare të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses A.Z nga P,,, të cilën me autorizim e përfaqëson av.S. M. N. nga P,,, kundër të paditurës Ministria e Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë së Kosovës (MASHT) - Prishtinë, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore, me objekt të padisë kompensimin e shpenzimeve të ushqimit për ditët e prezencës në punë - shujtat ditore, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prizren - departamenti i përgjithshëm, C.nr.856/2021, të datës 31.10.2022, në seancën e kolegjit, të mbajtur me datën **15.05.2024**, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Ministria e Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë së Kosovës - MASHT, Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren - departamenti i përgjithshëm, C.nr.856/2021, i datës 31.10.2022, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e atakuar, C.nr.856/2021, të datës 31.10.2022, në pikën *I (një)* të dispozitivit e ka aprovuar të bazuar kërkesëpadinë e paditëses A.Z, nga P,,, dhe e ka detyruar të paditurën Ministria e Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë së Kosovës (MASHT) - Prishtinë, që t’ia paguaj, paditëses A.Z nga P,,, në emër të kompensimit për ushqim gjatë punës nga data 01.01.2020 deri më 31.12.2020, për gjithsej 155 ditë pune, shumën prej 310.00€, me kamatë ligjore prej 8 %, nga dita e parashtrimit të padisë me 21.05.2021, e deri në përmbushjen definitive të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga marrja e aktgjykimit e nën kërcenim të përmbarrimit të detyrueshëm. Në pikën *II (dy)* të dispozitivit e ka detyruar të paditurën që paditëses t’ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumë prej 98€,

në afat prej 7 ditësh nga pranimi i këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm.

Kundër këtij aktgjykimi, e paditura në afat ligjor ka paraqitur ankesë, duke e atakuar të njëjtin për shkak të *shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale*, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovon ankesën e të paditurës, ta ndryshon aktgjykimin e atakuar dhe ta refuzon kërkesëpadinë e paditësve.

Paditësja ka paraqitur përgjigje në ankesën e të paditurës, përmes të cilës e ka kundërshtuar të njëjtën, duke propozuar refuzimin e saj dhe vërtetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës të nenit 194 dhe 195, të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

- Ankesa e të paditurës është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja, përmes përfaqësueses së saj të autorizuar, me datën 21.05.2021, në gjykatën e shkallës së parë, kanë paraqitur padi kundër të paditurës për shkak të kompensimit të shpenzimeve të ushqimit gjatë ditëve të pranisë në punë, me arsyet si në padi.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë, pa shqyrtim kryesor të çështjes, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.856/2021, të datës 31.10.2022, me të cilin ka vendosur më decidivisht si në dispozitiv të tij. Në arsyetimin e këtij aktgjykimi, gjykata e shkallës së parë ka theksuar se në këtë çështje kontestimore rezulton se nuk është kontestues fakti se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura, Qendrës Burimore për Mësim dhe Këshillim “Nënë Tereza” në Prizren. Ndërsa përmes vërtetimit të lëshuar nga shkolla ku paditësja punon me numër të referencës 22/2021, të datës 23.04.2021, vërtetohet faktin se paditësja gjatë vitit 2020 ka qenë prezente në punë 155 ditë pune. Lidhur me mënyrën e vendosjes gjykata e shkallës së parë ka vendosur se duke ju referuar dispozitës së nenit 35 paragrafi 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, e dt.18.04.2017. Vendimin lidhur me kamatën e ka bazuar në nenin 382 të LPK-së nga dita e parashtrimit të padisë, ndërsa vendimin lidhur me shpenzimet e procedurës ka vendosur e ka marrë në bazë të nenit 449 dhe 452 të LPK-së.

Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi vlerësimin juridik të gjykatës të shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, për arsye se i njëjti nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, të pretenduara dhe as në shkeljet nga neni 182 par.2, pika b), g), j), k) dhe m), të LPK-së, dhe rrjedhimisht nuk ka aplikim të gabuar të drejtës materiale për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika (n) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Po ashtu gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe faktet vendimtare nuk kanë qenë kontestuese. Nuk ka qenë kontestuese në mes palëve se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura, përkatësisht në Qendrën Burimore për Mësim dhe Këshillim “Nënë Tereza” në Prizren, e po ashtu janë vërtetuar edhe ditët e pranisë së paditësve në punë për periudhën për të cilën paditësit kërkojnë kompensimin e ushqimit, përmes vërtetimeve të lëshuar nga institucioni në të cilin punojnë, e të cilët gjenden në shkresat e lëndës.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, kjo për arsyeje se me nenin 90 paragraf 1 të Ligjit të Punës 03/L-212 të datës 01.11.2010, përcaktohet se “*Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në mes: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve. Me paragrafin 1 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive mund të lidhet a) të nivel të vendit, b) në nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes. Me paragrafin 3 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhën zyrtare të Republikës së Kosovës. Me paragrafin 4 përcaktohet se Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive*”.

Me nenin 35 par.7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, të datës 18.04.2017 parashihet se “*Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqim gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të ushqimit në punë, për një ditë pune është 2 (dy) euro për të punësuarit që kanë marrëdhënien e punës primare në institucione arsimore. Punëdhënësi i cili e ka të rregulluar ushqimin e të punësuarve, përmes restaurantit a kuzhinës, ose në një formë tjetër, nuk ka obligim kompensimin për ushqim*”. Edhe sa i përket vlerësimit të kohëzgjatjes së kontratës është bazuar në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr.40/2023, të datës 27.02.2023, ku është theksuar se “*Kontrata Kolektive e Arsimit në Kosovë e datës 18.04.2017, aplikohet në periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri më 21.01.2021*”. Andaj mbi bazën e të lartcekurave, kjo gjykatë gjeti se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vendosur kur e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditëses si të bazuar, për çka edhe vendosi që të njëjtin ta vërtetoj sikurse në dispozitivin e këtij aktgjykimi.

Nuk qëndron pretendimi ankimor i të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht dhe në mënyrë jo të plotë e ka konstatuar gjendjen faktike me rastin e nxjerrjes së aktgjykimit, pasi që me nenin 46, paragrafi 2 të Marrëveshjes Kolektive të Arsimit në Kosovë MASHT dhe SBASHK, angazhohen bashkërisht me Ministrinë e Financave për sigurimin dhe ndarjen e mjeteve financiare për komunat e Republikës së Kosovës, me qëllim të realizimit të buxhetit të

nevojshëm të përcaktuar me nenin 35, paragrafi 5, 7 dhe 9 brenda mundësive institucionale, ligjore dhe financiare nuk qëndron pasi që Gjykata e Apelit vlerëson se referuar dispozitave të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, rrjedh se obligimi për përmbushjen e të drejtave të të punësuarve të parapara me këtë Kontratë, përfshirë të drejtën për kompensim të shpenzimeve për shujta i takon pikërisht punëdhënësit, që në rastin konkret i bie të jetë e paditura. Në këtë pikëpamje, çfarëdo vështirësie që i atribuohet implikimeve financiare lidhur me zbatimin e kësaj Kontrate, nuk e liron të paditurën nga përgjegjësia për përmbushjen e obligimit në raport me kërkesën e paditëses, gjegjësisht nuk paraqet bazë që kërkesëpadia të trajtohet si e pa themeltë, ndërsa në nenin 2 par.1.2 të Kontratës Kolektive e Arsimit në Kosovë të datës 18.04.2017 ndër të tjera thuhet se: *“Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e Arsimit, (Komunat - DKA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT-in etj.), në sektorin publik dhe institucionet edukativo-arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës...”*, andaj detyrimi për zbatimin e kësaj kontrate ka fuqinë ligjore.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejt ka zbatuar dispozitën e nenit 398 të LPK-së i cili shprehimisht përcakton *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritator, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*. Nga interpretimi i kësaj dispozite ligjore, kjo gjykatë vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejt ka vepruar kur ka gjykuar këtë çështje kontestimore pa shqyrtim kryesor të çështjes pasi janë plotësuar kushtet ligjore në rastin konkret.

Nga arsyet e lartcekura, Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi arsyetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë sa i përket vendosjes lidhur me aprovimin e kërkesëpadiës së paditëses që në emër të kompensimit të shujtave ditore, t’iu kompensojë shumën e aprovuar si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Gjithashtu edhe për lartësinë e kërkesëpadiës gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejtë dhe në mënyrë të ligjshme, pasi që në shkresat e lëndës ka pasur prova të mjaftueshme siç është vërtetimi për ditët e pranisë në punë, nga të cilat edhe është vërtetuar saktësisht lartësia e kërkesëpadiës, andaj dhe u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Për kamatën gjykata e shkallës së parë drejtë ka vendosur në pajtim me dispozitën e nenit 382 të LMD-së.

Në këtë drejtim edhe vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozita e LPK-së, dhe sa i përket lartësisë është në harmoni me tarifën e Odës së Avokatëve dhe tarifat për shpenzime gjyqësore.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti se gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 par. 1 pika d) të LPK-së, lidhur me neni 200 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.8831/22, datë 15.05.2024

Kryetari i kolegjit - gjyqtari,
Arsim Hamzaj